Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

defectus subtilitatis rōnū & copie ūborū debet a
liquem detrahere dum nō uitas dicat ascribente
& intelligat alegente sicut dicit Aug' in libro
de doctrina cristiana. Nō prodest clausus aurea
si q' nolum' aperire nō pt. nec obest lignea si
pt. quā nil clauc nihil quim' nisi nobis aperi
& patet quod clausum est. Hub' hui' ergo
ppositi confidencia indeo posita septor & lectō: pari
passu pariter procedam. Que sit causa in
digencie libacōis humane.
Circa causam itaq; indigencie huiane
libacōnis sicut d' Anselm' in libro
Cur deus homo. Dubitatum est ab incredul'
& infinis aliquotiens & quesitū. Cū expres
se sacē septā dicat & fides teneat. q' filius dei
homo factus est & passus & mortuus pp' humā
genis libacōn. & redemptōn & sanacōn &
saluacōn. & nō dicatur uc & ppe libari ū cap
tuat' nec redimi. nisi uendit'. nō sanari l'
saluari. ū mag' malo alig' aut morte aut mor
bo predictatus. Qualē homo fuit predicat'
uel infinitus ut indigēt saluacōne & sana
cōne. Hec aut dubitacō & inq'sicō nō omno
irrōbilis pt indicari. qā qūtum ad incredu
las vi ipis hēre rōn monētē intellectu. qā ut